Entrada

Recés per a la Setmana Santa

Per pregaria.cat el dj., 06/04/2006 - 09:00

Aquesta proposta de recés va dirigida especialment a tots i totes els que tenen dificultats per viure la setmana santa en comunitat, per raons molt diverses com: treball, preparar exàmens i estudi, tenir cura de persones grans o malalts, estar esperant un fill, època personal no gaire bona, impediments físics o psicològics, desgràcies recents, crisis personals... i un llarg etc.
La proposta tan sols queda insinuada, i caldrà doncs que tu l'omplis de major contingut segons la teva situació personal. Mira, sobre tot, de preparar les estones de pregària (les que siguin, llargues o curtes). I si és possible i ho vols, mira d'anar el dijous, divendres i dissabte a la nit, a la parròquia o a alguna comunitat o església, per participar, segons puguis i sentis, de les celebracions. Si no vols, no et sents preparat, penses que serà pitjor, almenys quedat amb aquests suggeriments per cada dia de la Setmana Santa. Ho hem escrit per a tu, per si et pot ajudar.

El projecte: es tracta de fer camí amb Jesús com van fer els deixebles que marxaven de la comunitat cap a Emaús (Lc 24, 11-35). Etapes del camí:

- **Dilluns: marxar per decepció.**
- **Dimarts: la soledat dels vianants**
- **Dimecres: el nou company de camí.**
- **Dijous: Jesús explica el sentit de les Escriptures**
- **Divendres: Jesús explica la passió**
- **Dissabte: queda't amb nosaltres**
- **Diumenge de Pasqua: Jesús es dóna a conèixer com a viu en la fracció del Pa.**

Text bíblic: Lluc 24, 11-35. Dilluns: marxar per decepció

- Situació: pensa si et sents com ells decepcionat de la fe, del silenci de Déu, de què el món vagi tan malament, de la nostra església, de tu mateix... pots comprendre a aquells deixebles? Estan de tornada!! Ha sigut una bonica història, però "*com sempre el poder del mal és més fort que la virtut del just".*
- Què fas quan et sents malament? Quines són les teves fugides? Quins motius tens per a la decepció? Tu mateix? La comunitat? Tens amics o familiars decepcionats? Pots fer quelcom per a ells?
- Per a pregar lentament: Salm 142 (141) *El meu crit implora l'ajut del Senyo*r.
- Camins per a superar la decepció.....Ell és a prop, i no se'n adonen.

Dimarts: la soledat del vianants

- Situació: han deixat la comunitat, marxen sols, tornen a casa. Eren uns bons amics, però ara ja res té sentit. Tenen el cor buidat i es troben ben sols.

- Has experimentat alguna vegada la soledat total? Saps de persones que es senten absolutament soles? Jesús va viure aquesta situació: Lluc 22, 39-45. Contempla l'escena. És un Déu que no s'ha quedat en la felicitat del cel, sinó que entén les nostres situacions.

- Per pregar lentament: Salm 130 (129)*Des de l'abisme et cridо, Senyor*.

- Camins per a superar la soledat..... de fet, creus que estem sols del tot?

Dimecres: el nou company del camí

- Situació. Un home es fa trobadís. Sembla animat i content. Els cau bé. Pregunta aparentment de forma un tan ingènua. (Com si Ell no sabes molt bé de què anava!!). Els dos solitaris no es tanquen, s'obren a la nova relació, i davant la pregunta reaccionen buidant la seva angoixa. Ni de lluny podien pensar que la Llum fos tan a prop de la seva foscor.

- Escolta tu avui la pregunta: "*De què parleu entre vosaltres tot caminant*?" Quines son habitualment les teves converses, què és el que realment t'interessa? Imagina't que és el Senyor qui t'ho pregunta. Potser serà cert que a Ell l'interessa també la profunditat del teu cor. Què sorprenent és a vegades el camí!!

- Salm 86 (85) *Escolta, Senyor i respon-me.*

- Aquest home del camí ens recorda les benaurances, és com un model vivent d'aquelles paraules del Senyor, que tan ens van impactar. Mentre ens parla sembla que reviuen en Ell. (Mateu 5,1-12). Pots llegir-les de nou aplicant-les a Jesús mateix.

Dijous Sant: Jesús explica el sentit de les Escriptures

- Situació: gairebé sense adonar-se'n aquell misteriós vianant els comença a explicar el que les Escriptures ja havien anunciat sobre el Messies. Realment interessant!!

- Qui tindria un catequista com aquest! Claredat, senzillesa, emoció continguda, el cor comença a vibrar. El temps passa amb una novetat ben especial. Podries concentrar-te, oblidant una mica els factors que et distreuen, i llegir: Isaïes 42, 1-9; 49, 1-6; 1ª Corintis 11, 20-27. No són demostracions del que Ell explica, és quelcom de molt més profunt que unes idees: és una comunicació, hi ha quelcom que va més enllà de tota possible evidència.

- Situa't en actitud receptiva vers l'Esperit: Salm 131. Durant el dia d'avui podries llegir a poc a poc: Lluc, 22.

Divendres Sant: Jesús explica la passió

- Situació: Cada vegada l'explicació del desconegut, ja una mica conegut, va envaïnt totalment l'esperit dels caminants. Ara ja passa de les Escriptures al que s'ha viscut recentment a Jerusalem. No diu res que ells no sàpiguen, però ho explica de tal forma que els resulta absolutament nou. Ho explica des de dins.

- Avui, Divendres Sant, cerca un lloc i un temps de silenci. Potser no tens altra opció. Llegeix la Passió i la mort de Jesús: Lluc, 23. No una lectura dels fets, que són ben coneguts, sinó una lectura especial, centrada en la vivència de Jesús: feta des d'Ell. Com quan reps una carta d'una persona estimada, que la llegeixes amb el cor i pensant en ella.

- Quan acabis resta davant de la Creu, mira a Jesús mort, assassinat, desfet, acabat.... i adora al teu Déu en Ell. (Per cert, quin Déu més estrany el nostre, que ha volgut experimentar el dolor, la tortura i la mort sagnants. No té res a veure amb els pensaments racionalistes sobre la divinitat. Al marge d'un amor absolut, no té cap explicació, és un absurd. Déu és Amor)

Dissabte Sant : resta amb nosaltres!.

- Situació: El dia ja comença a decaure. I aquell conegut-desconegut amb cert humor fa com si volgués marxar. "Oh, no, de cap manera! Queda't amb nosaltres"! No fa falta que li diguin dues vegades. I tant que desitja quedar-se fins a

desvelar la seva persona. El conviden a hostatjar-se i a sopar junts. Accepta.

- Dissabte Sant. Encara no s'ha produït el fet inaudit. Arreu, un gran silenci. El Senyor és absent. L'han enterrat i el sepulcre està ben vigilat. Tan sols unes dones, amigues i deixebles, vetllen per acabar de donar al seu cos les darreres mostres del seu amor, embalsamant-lo amb ungüents molt preats. La llum de la fe sembla que s'ha esborrat menys en el cor de Maria.

- En cert sentit a la nostra societat es viu una mena de Dissabte Sant. La història de Jesús, és una exemplar i bonica història, però Ell està mort i enterrat. Silenci en els cors desorientats. Soroll immens per sufocar els anhels més profunds. Què en resta d'aquella novetat tan engrescadora?

- Queda't amb nosaltres, que el dia ja declina. Podríem avui recordar les paraules de Jesús: "*Us ho dic amb tota veritat que els que guarden les paraules, que jo he dit, no tastaran mai la mort " (Joan 8,51).* Guardar les paraules i els fets de Jesús, a la memòria, en el cor, amb agraïment, esperança i aquella fe que brilla com una petita llàntia. Són paraules i és la Paraula. Un tot de Vida. Ni que morim no tastarem mai la mort. I es així com els dos deixebles entren a la sala del sopar, amb Ell, absent i present, conegut i desconegut, lluny i a prop.

  Diumenge de Pasqua: Jesús es deixa conèixer com a viu en la fracció del pa

- Situació: els tres són a taula. Es miren. Hi ha una corrent de gran estimació entre ells. El Foraster agafa el pa, i el beneeix, el parteix, un tros per a cadascú, i en agafar-lo els ulls interiors s'obren de cop i la mirada es creua amb la de Jesús: ÉS ELL!
  Tot resta per uns moments en un silenci total, en una plenitud total. Tot en tot. Es miren els dos i Ell sembla que ja no hi és, però des del mateix moment habita ja en els seus esperits. Entenen, creuen, el cor els explota de joia, és veritat, Ell és viu, la mort i la injustícia no l'han vençut. Mentre s'alcen per marxar corrent cap a Jerusalem, per comunicar-se amb la comunitat, entenen que de tornada Ell els acompanya també, però ara en la fe i l'experiència interior. És Pasqua.

- Amiga i amic, deixa que el cor s'ompli de la fe i la presència. No estàs pas sol. Tot al contrari. Ell viu en tu, ets part seva. I amb Ell la comunitat. Pasqua és comunitat. Recorda que en la fracció del pa, de la vida, de la donació, de la comunicació, de l'amor... Ell viu.

  Joia, joia i joia. Al.leluia, Al.leluia, Al.leluia!

Jesús Renau sj.